

PRZEPLAKAĆ (1) *vb pf*

3 sg fut przepłacze.

Sł stp brak, Cn s.v. napłakać się, Linde bez cytatu.

Spędzić cały czas płacząc; deplorare Cn: (nagł) Lekarstwa naprzeciw łtraceniū łnu dziecinne⁸⁰ (-)
GDy dziecię łpac nie może, ale włzytko [= *ciagle*] przepłacze naprzeciw temu. Wezmi maku: łłucz,
á z oleykiem [...] makowym zmiełzawłzy, potim na chułcie dziecięciu na czoło przywiń/ albo telko
namaży. *FalZioł V 42.*

Formacje współrdzenne cf PŁAKAĆ.

SBu